

terfom Lovforslaget nu foreligger, kommer til at falde med størst Vægt paa Indlendinge idet man har borttaget det oprindelige Lovforslags § 24, som ophævede de ældre Lovbestemmelser. Jeg vil for mit Vedkommende tillade mig at udtale, at det forekommer mig, at man ikke bør fremme Bestræbelserne for af dette Lovforslag at udskyde Hensynet til Indlendinge. Kvættimod tror jeg, at der i den Henseende er al mulig Grund til at tage Indlendinge med, og derfor at fuldstændiggjøre Lovforslaget i den Retning, som det maatte tiltrænge, men fremfor Alt tror jeg, man bør søge en Ophævelse af de i Virkeligheden ubrugelige og i mange Henseender og i mange Aar ubrugte ældre Lovbestemmelser. Jeg kan i saa Henseende end ikke gaa saa vidt som det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgfreds (Th. Nielsen) med Hensyn til en forskjellig Behandling af Haandværksvænde og andre Arbeidsjogende. Jeg kan slet ikke dele hans Betragtning derom, idet jeg ikke tror, at der er den mindste Grund til mere at søge Samfundet væget imod Haandværksvænde end imod andre Arbeidsjogende. Jeg skal dog som sagt ikke komme vidtløst ind paa disse Anfsueller, men det forekommer mig, at Lovforslaget, som det nu foreligger, kan trænge til nogen Omdannelse i Retning af at stille de Bestemmelser ad, som paa den ene Side væsentlig omhandle Udlandinge og paa den anden Side væsentlig omhandle Indlendinge iftedetfor at de nu ere blandede sammen og derved utydeliggjøre hinanden. Dette er i Hovedsagen, hvad jeg vilde udtale. — Med Hensyn til de enkelte Bestemmelser skal jeg gjøre opmærksom paa, at der, foruden hvad der særligt er fremhævet af det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgfreds, er andre Bestemmelser, som i mine Dine netop tjene til at gjøre dette Lovforslags Fytiognomi barft. Der er faaledes en lille Bestemmelse i § 11, der siger, at den Vedkommende, naar Opholdsbogen forkommer, og der da ikke, ifølge det i den Anledning optagne Forhør eller paa anden Maade, foreligger Noget, som vækker Formodning om, at Bogen forfættelig er skaffet tilfide, skal forfynes med en ny Bog, hvorimod han i modsat Fald frax skal udsendes af Landet. Utsaa blot dette, at der er Noget, som „vækker Formodning om“, at Bogen mulig forfættelig kan være skaffet tilfide, er allerede tilstrækkeligt til, at den Vedkommende expres skal sendes ud af Landet. Regjeringens Forslag indskrænker sig dog til at sige, hvad jeg fra mit Standpunkt væsentlig kan billige, at den Vedkommende, naar der forelaa Noget, som gjorde det „sandfynligt“, at Bogen var bortstættet, skalde udvises; men her er dette stærpet faaledes, at en blot Formodning skal være tilstrækkeligt til at fremkalde dette Resultat. Paa samme Maade som i dette Punkt er det oprindelige Forslag stærpet paa alle Ranter, og derved er det gjort saa barft som muligt, ogsaa overfor Arbeidsjogeren, hvem man gjør

det til Pligt at meddele Paategning i Bogen, medens man dog ikke gjør ham ansvarlig for Overtrædelse af denne Pligt. Det forekommer mig, at der er al Grund til for dette Thing at tage Lovforslaget under en grundig Behandling og søge saa vidt mulig i alt Væsentligt at føre det tilbage til den Skiftelse, det oprindeligt havde. Jeg siger „i alt Væsentligt“, thi der er ganske vist foretaget Forandringer, som jeg anser som Forbedringer, og som tilbøds ere paapegede af det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgfreds (Th. Nielsen). Der er dog et Punkt, hvor jeg ikke kan være enig med dette ærede Medlem, men da det allerede er blevet omtalt vidtløst af andre Medlemmer, skal jeg kun sige et Par Ord derom. Jeg kan ikke se Andet, end at Slutningsstykket af § 10 er heldigt. Det er rigtigt at befræ Pæstembedet fra Polititilfynet med Folks Afgang og Tilgang og at henvise dette Tilfyn til Sognefogden, hvorimod det forekommer mig, at den Slags Ting, der, om jeg saa maa udtrykke mig, ligefrem er et Politihoveri, ikke egne sig til at lægges over paa de ubetalte Sogneraadsmødlemmer, saa meget mindre som Arbeidet i Kommunalbestyrelsen voger med hvert Aar i det Vædelige, havde jeg nær sagt, og der dog tilfids maa være en Ørende for, hvad man kan bebyrde ulønede Mennesker med. Naar det ærede Medlem hentydede til, at man helst skalde se at bløe af med Sognefogderne, laa der ganske vist ikke deri, faaledes som allerede udtalt af et andet æret Medlem, nogen Mistillid til Personerne, men kun et Drifte om at faae den hele Sognefogedinstitution ophævet. Jeg maa imidlertid sige, at det ikke forekommer mig tjenligt at gjøre dette; thi Sognefogedbestillingen er i Virkeligheden nu faaledes beftaffen, at den tjener Politimesteren til at faae udført faadanne underordnede Bestillinger, som ellers ville koste en hel Del mere Uleilighed, Omftændelighed og Tid, end der paa nogen Maade behøves eller bør anvendes. Naar den høitærede Justitsminister paa den anden Side har sagt, at Sognefogdens Lønning ligefrem er usfel, maa jeg paa det Bestemteste protestere derimod. Lønnen faaar i et passende Forhold til Arbeidet, der jo, som sagt, væsentlig beftaar i at være Budbringer for Politimesteren, og jeg kan forfikkre den høitærede Minister om, at Sognefogdens Ggenftab af underordnet Politiofficiant er Befolkningen ude i Landet fuldstændig ubevidst. Man ser ikke nogenfunde, at Sognefogden optræder i nogen Politigjerning, om jeg saa maa sige; det Gnefte, man ser, er, at han er Budbringer fra og til Politimesteren. Det forekommer mig derfor ogsaa, at han kunde være meget passende stillet til at foretage disse Politioptegnelser om Afgang og Tilgang i Sognene, og ligefom jeg før mente, at det ikke var tjenligt at udskyde af Loven Hensynet til Indlendinge, faaledes forekommer det mig heller ikke tjenligt at udskyde Slutningsstykket af § 10. Der